

Minikonfirmander - hvorfor?

Af Erik Bartram Jensen,

formand for Humanistisk Selskab i Viborg

LÆSERBREV: Først vil jeg sige tak til sognepræst Niels Peter Jacobsen fra Rødding for, at han vil deltage i dialogen om minikonfirmandordningen.

Han bedyrer i sit læserbrev den 27. marts, at der ikke anvendes manipulation overfor de 3. klasses elever, der deltager i ordningen, og at ordningen foregår uden for skoletiden.

Han siger dog ikke, at der

ikke missioneres. Det får jeg derimod - i hans forsøg på at være morsom - skudt i skoene. En ateist der missionerer - ha ha, så kan de kristne godte sig, og så behøver man ikke at tage sagen særlig alvorligt.

Jeg har i denne sag ønsket at finde ud af, om skolerne har medvirket til at skaffe kunder til den kirkelige butik, og det har jeg nu fra skoleforvaltningen og sognepræsten fået afkrævet. Men det betyder så ikke, at man ikke kan diskutere, om ordningen er rimelig og

nødvendig.

Jeg vil straks sige, at jeg ikke anfægter forældrene og menighedsrådenes ret til at praktisere ordningen. Jeg har tidligere skrevet, at jeg godt kan forstå kirakens interesse i at få fat i børn i en fantasifuld og tillidsfuld alder, hvor de er meget modtagelige for gode historier, men jeg forstår ikke rigtig, hvorfor kirken ikke ærligt melder ud, hvad man vil med denne form for dobbelt konfirmationsforberedelse.

Hvorfor er den traditionelle ikke tilstrækkelig?

Hvad er det, man vil opnå ved at starte tidligere?

Nu er det jo ikke sådan, at børnene ikke modtager kristendomsundervisning i folkeskolen. Det gør de jo i hele skoleforløbet. Men det er åbenbart ikke godt nok eller tilstrækkeligt.

Som ikke-religiøs humanist ved jeg, at der er andre livssyn end det religiøse. Humanisme og ateisme er ligeværdige livssyn, og det er op til det enkelte menneske at vælge sit livssyn. Disse livssyn er i et konkurrende forhold til hinanden,

men det kristne livssyn har jo den kæmpe fordel at kunne påvirke generation efter generation gennem kristendomsundervisningen i folkeskolen, og nok hedder det i læreplanen, at eleverne i de afsluttende klasser skal have indsigt i andre livsopfattelser, men det er så løst og uforpligtende formulering, at man kan frygte, det ikke bliver ført ud i praksis, og hvis det så gør, kan det ikke måle sig med de mange tidligere års indpodning af kristendommen.

Samme problemstilling

gælder, hvis man ønsker andre religioner. Med andre ord opdrages eleverne ikke til at kunne foretage sig et frit valg af livssyn.

Denne tilstand er ikke optimal i et frit og demokratisk samfund og vidner om kirakens store magt til at sætte sig igennem selv i verdslige institutioner i kraft af den uheldige sammenblanding af stat og kirke, som vi har. Det er der desværre lange udsigter til kan blive helt ændret, da det i sidste instans kræver en grundlovsændring.